Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Târgulu Inului Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu.

Birourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare, Târgulu Inului Nr. 30.

Inserate mai primescu în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulu inserţiuniloru: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVI.

„Gazeta" ese în fia-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anu.

Pentru România şi străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentulu pentru Braşovu
a administraţiunea, piaţa mare, Târgulu Inului Nr. 30 etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atâtu abonamentele câtu şi inserţiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 288. Braşovu, Joi, 30 Decemvre 1893.

Nou abonamentu la „GAZETA TRANSILVANIEI"

Cu 1 Ianuarie 1894 st. v.

se deschide nou abonamentu, la care invitămu pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unu anu	12 fl.
pe şése luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe unu anu	40 franci
pe şése luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unu anu	**2 fl.**
pe şése luni	**1 fl.**

Pentru România şi străinătate:

pe unu anu	**8 franci**
pe şése luni	**4 „**

Abonarea se póte face mai uşoru prin **mandate postale.**

Administraţiunea „**Gazetei Transilvaniei**".

Propuneri antiromânesci la Făgăraşu.

Braşovu 29 Decemvre v.

Astăḑi primirămu unu raportu amĕnunţitu despre decursulu adunărei generale estra-ordinare a comitatului Făgăraşu, ce s'a ţinutu aḑi sĕptĕmână.

Cu plăcere constatămu, că membrii românĭ au fostu de astă-dată mai bine representaţi în congregaţiune ca de obiceiu şi au şi luatu o posiţiune mai hotărîtă în cestiunile anti-românescĭ dela ordinea ḑilei.

Cea mai însemnată a fostu cestiunea decă sĕ se ia la cunoscinţă séu nu adresa comitatului Cluşiu, privitóre la suprimarea „agitaţiuniloru române".

Membrii românĭ au combătutu propunerea comisiunei permanente, care era pentru luarea la cunoscinţă a memoratei adrese. Au vorbitu în contra propunerei comisiunei permanente d-lu advocatu Iosifu Puşcariu, d-lu protopopu Iuliu Danu şi d-lu advocatu Nicolau Garoiu; ér pentru propunerea comisiunei permanente au vorbitu trei Ungurĭ şi, ceea ce a bătutu la ochĭ, şi preotulu săsescu Fleischer. In fine la votare s'a primitu, cu 47 contra 37 voturĭ, propunerea d-lui Puşcariu de-a se trece la ordinea ḑilei asupra adresei comitatului Cluşiu.

E învederatu, că votulu acesta se isbesce în capete cu votulu aceleiaşi congregaţiunĭ dela 14 Octomvre 1893, prin care s'a primitu faimósa propunere a vice-şpanului pentru introducerea administraţiunei de statu din aceleaşĭ motive, carĭ formau basa adresei Cluşienilorŭ. Acum ese şi mai multu la ivélă de-o parte neîngrijirea membrilorŭ românĭ, carĭ atuncĭ au strălucitu prin absenţa lorŭ dela adunare, de altă parte şiretliculu celorŭ din fruntea administraţiunei comitatului, carĭ au adusu înainte acea propunere tocmai pe la încheierea adunarei, cândŭ vĕḑură că membrii românĭ nu suntu de faţă.

Totu în congregaţiunea de aḑi sĕptĕmână s'a mai desbătutu şi asupra propunerei comitetului permanentu, de-a se trimite o adresă de felicitare poetului ungurŭ Jókai cu ocasiunea jubileului sĕu şi sĕ se procure totodată ediţiunea de luxu a operelorŭ sale cu 200 fl. pe chel tuéla comitatului.

Membrii românĭ au combătutu numai partea a doua a acestei propunerĭ, protestândŭ de a se mai încărca sarcinele comitatului cu procurarea scrierilorŭ lui Jókai.

Motivarea, ce s'a adusu, că comitatulu este sĕracu etc., după noi, nu era nicĭ de cum de ajunsu, ci era de lipsă, ca membrii românĭ fără nicĭ unŭ încungiurŭ sĕ constate, că comitatulŭ Făgăraşului, ca unŭ comitatŭ eminamente românesc, nu se simte nicĭ chiămatŭ, nicĭ îndatoratŭ de a preamări pe unŭ poetŭ maghiarŭ. Jokai póte sĕ fiă unŭ scriitorŭ mare pentru Maghiarĭ, opurile lui potŭ sĕ însufleţéscă pe Maghiarĭ, dér pentru Românĭ elŭ este cu totulŭ strĕinŭ şi ne'nţelesŭ. De unde şi până unde s'ar puté dér aştepta dela Românĭ, ca sĕ se însufleţéscă pentru Jokai? O absurditate mai mare ca asta nicĭ nu s'a mai pomenitŭ.

Alta este decă se aştéptă ca Românii sĕ urmăréscă cu simpatiă progresele culturale ale conlocuitorilorŭ lorŭ maghiarĭ. Acésta aşteptare e justă. Déră trebue sĕ se scie, că simpatia pretinde reciprocitate şi nu póte prinde rădĕcină acolo, unde 'i sĕ rĕspunde cu ură şi duşmăniă faţă de progresele culturale ale Româniloru.

E clarŭ şi învederatŭ însĕ, că atunci, când conlocuitorii ungurĭ pretindŭ sĕ ne însufleţimŭ pentru scriitorii lorŭ şi sĕ cumpărămŭ opurile acestora, ei nicĭ nu ne mai consideră ca Românĭ, ci în casulŭ celŭ mai bunŭ ca viitorĭ Maghiarĭ.

Din aceste consideraţiunĭ ne-amŭ fi aşteptatŭ, ca membrii românĭ din congregaţiunea Făgăraşului sĕ nu fi şovăitŭ nicĭ unŭ momentŭ şi sĕ fi cerutŭ sĕ se trécă la ordinea ḑilei şi asupra propunerei privitóre la sĕrbătorirea lui Jókai. Fatalmente însĕ ei n'au reuşitŭ nicĭ măcarŭ cu oposiţiunea, ce au fácut'o cererei de-a se cumpĕra scrierile poetului ungurŭ. Din 47, câţĭ au votatŭ contra adresei Cluşenilorŭ, aicĭ s'au aflatŭ numai 38, carĭ sĕ fiă contra cumpărărei şi, împărţindu-se voturile în două, fişpanulŭ a dirimatŭ, firesce, în favórea propunerei ungurescĭ.

De aci potŭ érăşĭ sĕ tragă învĕţătură Românii făgărăşenĭ că atitudinea nehotărîtă este numai în paguba causei, ce o representă.

Din Camera română.

Discusiune privitóre la cestiunea română.

Din discursulŭ d-lui C. Arionŭ.

(Urmare.)

Va sĕ ḑică, la 1868, D. Brătianu ḑicea: Am înăbuşitŭ ţipĕtulŭ meu de durere. Şi mai departe:

„Ei bine, D-lorŭ, care omŭ pe tĕrĕmulŭ revoluţionarŭ, venindŭ la putere, *ar mai fi exaltatŭ, când scie, câtŭ de grea e rĕspunderea faptelorŭ sale?* D. Andrassy, Klapka şi Tür, acum doi anĭ veniră în Bucureştĭ, înaintea bătăliei de la Sadova, ca sĕ trateze cu noi, şi nu le amŭ cerutŭ nimicŭ, nicĭ atuncĭ când puteamŭ reuşi, nicĭ că nu le am ţinutŭ altŭ limbagiŭ, de câtŭ acela de mai înainte; cum dér au credutŭ D-lorŭ, că astăḑĭ fiindŭ la putere a-şĭ pune eu în jocŭ *esistenţa naţională*, ca sĕ alergŭ după teorii orĭ câtŭ de sublime şi de legitime ar fi ele?"

Recunoscea D. Brătianu, că atuncĭ când este vorba de acéstă cestiune ardĕtóre, esistenţa chiar a statului românŭ póte fi pusŭ în jocŭ; şi 'n patriotismulŭ sĕu ḑicea, că nu trebue sĕ pună în jocŭ esistenţa ţĕrei sale, pentru a ridica vocea în favórea Transilvaniei, orĭ care era simţirea, durerea sa.

Etă, care a fostŭ limbagiulŭ lui Ionŭ Brătianu la 1868.

Dér sĕ nu uitămŭ unŭ lucru: care era constelaţiunea puterilorŭ la 1868? Dér aţĭ uitatŭ, că era a doua ḑi după ce Austro-Ungaria fusese sdrobită în cruda bătăliă de la Sadova, şi că nu era, ca astăḑĭ, ca în timpii din urmă ai guvernului liberalŭ. Atuncĭ se găsea de o parte Austria şi Francia, de altă parte Prusia şi Rusia. Ce unire formidabilă a doua ḑi de o victoriă!

Şi totuşĭ în acele circumstanţe favorabile, póte ca sĕ se ridice vocea românéscă; Brătianu a fostŭ aşa de prudentŭ, aşa de patriotŭ, că a tăcutŭ. Este adevĕratŭ, că Kogălniceanu îlŭ acusa, dér alta era politica lui Kogălniceanu şi alta a lui Ionŭ Brătianu.

D-lorŭ, sĕ venimŭ la timpurĭ mai apropiate de noi. Se schimbă constelaţiunea europeană. In numele păcei mereu amenintate, se îndruméză, se face mai târḑiu tripla alianţă: Austria, Germania, Italia. Altă directivă se dă politicei generale în tótă Europa. La 1882 ce se întêmplă? Faptulŭ este caracteristicŭ, elŭ nu se póte uita. Românii din Bănatŭ, ademeniţĭ nu sciu de ce promisiunĭ, trecŭ munţii şi vinŭ, sĕ se instaleze până în şesurile depărtate ale Dobrogei. In contra acestei emigraţiunĭ a supuşilorŭ ungurĭ protestéză Austro-Ungaria. Ce a făcutŭ D. Brătianu; a statŭ la gânsiune. Voia sĕ mérgă la Mr. F. şi sĕ céră dela elŭ, bărbătesce şi francŭ, o esplicare a celorŭ întêmplate ierĭ. Cu nedumerire aştéptă elŭ óra unu şi de abia sună orologiulŭ ora, când elŭ îşĭ puse mâna pe clanţa

---

FOILETONULU „GAZ. TRANS."

Cum a păţit'o vênătorulŭ de vulpĭ în Anglia.

Traducere după N o r d a u.

(Urmare).

Norocosulŭ peţitorŭ se retrase încetŭ cu încetulŭ din societatea mare, pentru a se puté consacra numai Bridgetei; elŭ putea acum ḑice: Bridgetei *sale*. Petrecea sĕrile cu ea şi eşia la lume numai atuncĭ, când scia, că şi ea iese!

Intr'o sĕră, elŭ luà ceaiulŭ în cerculŭ celŭ mai restrînsŭ alŭ familiei F. Nu era în Dravingroom nimenĭ altulŭ de faţă, decâtŭ Mr., Mrs. şi Mis F. şi amiculŭ nostru. Conversarea se învêrtia pe lângă lucrurĭ de sportŭ şi Mr. F. întrebà pe baronulŭ C., decă sĕ facŭ şi pe la ei vênătorĭ de vulpĭ?

— „Cum sĕ nu!" esclamà Baronulŭ. C. „Vulpĭ se află pe la noi în unele ţinuturĭ în aşa mare numĕrŭ, ca şi pe aicĭ iepurii. Eu însu-mĭ am împuşcatŭ în o singură ḑi cincĭ esemplare de-ale d-lui Charley..,"

— „Ce?" strigară de-odată Mr. şi Mrs. F., elŭ sărind dreptŭ în susŭ de pe scaunŭ, ea, scăpând din mână tava de ceaiu, în timpŭ ce ce Bridget nu putù reţiné unŭ strigătŭ de grózá.

Baronulŭ C. tăcù consternatŭ şi se făcù o pausă scurtă, chinuitóre. Nu-şĭ putea închipui, care dintre vorbele sale a produsŭ asupra ascultătorilorŭ unŭ efectŭ atâtŭ de surprindĕtorŭ şi ajunse la ideia, că póte ei cugetă, că elŭ esagerează. De aceea după câte-va momente continuà elŭ: „Sĕ-mĭ credeţĭ, am împuşcatŭ într'o ḑi cincĭ vulpĭ şi la vênătorĭ mai marĭ şi mai multe!"

— Oh!" ḑise Mr. F. şi mai multŭ nimica? Bridget arunca spre vorbitorŭ privirĭ rugătóre, carĭ îlŭ aduceau în şi mai mare perplexitate, de-óre-ce elŭ nu o pricepea de locŭ şi Mrs. F. apăsà soneria servitorului, chiămându-lŭ sĕ cureţe fărîmăturile tavei sparte. Acum în adevĕrŭ nu mai scia sĕrmanulŭ Baronŭ C., că ce sĕ cugete. Intrebà pe Mrs. F., că ce a spĕriat'o într'atâta; nu primi însĕ decâtŭ unŭ rĕspunsŭ urmatŭ de o privire fórte rece: „Oh, nimica, o nervositate mică".

Mr. F. îndată îşĭ aduse aminte, că încă nu a cetitŭ raportulŭ lungŭ alŭ parlamentului, ce l'a primitŭ astăḑĭ, şi chiar Bridget observà, că are durere de capŭ.

Nu se putea, sĕ nu înţelégă. Decĭ Baronulŭ C. ḑise „nópte bună" şi se depărtà, cu o curiósă impresiune însĕ, vĕḑêndŭ, că Mr. F., la plecare, nu-i strînse mâna, că dómna casei nu-lŭ invità, ca de regulă, sĕ vie érăşĭ câtŭ de curêndŭ.

Plecà sĕrmanulŭ Baronŭ cătră casă cu inima grea şi cu capulŭ ameţitŭ. Nu avea plăcere a mai merge şi în altă societate, cu tóte că era numai la 11 óre.

Merse decĭ o óră la plimbare prin parcŭ, cugetândŭ încă odată la tóte, ce s'au întêmplatŭ, dér nu era de locŭ în stare a înţelege ceva din totŭ lucrulŭ.

Nu era încă medulŭ nopţei, când elŭ se culcà în patulŭ mare, ca şi o odaie de pe continentŭ, însĕ până diminéţa sĕ sbătù în tóte părţile, în patŭ, fără sĕ pótă durmi.

In diminéţa următóre luà elŭ o decisiune. Voia sĕ mérgă la Mr. F. şi sĕ céră dela elŭ, bărbătesce şi francŭ, o esplicare a celorŭ întêmplate ierĭ. Cu nedumerire aştéptă elŭ óra unu şi de abia sună orologiulŭ ora, când elŭ îşĭ puse mâna pe clanţa uşei dela pórta din strada Albion. Servitorulŭ deschide. Face o faţă lungă şi îĭ comunică, că — nu este nime acasă.

„Nicĭ Mrs. F?"

— „Nimene".

— „Nicĭ Miss. F. nu?"

— „Nime, domnule, ţ'am spus'o de douĕ-orĭ".

— „Şi când se reîntorcŭ domniile lorŭ?"

— „Oh, asta e greu de sciutŭ. Adĭ nu, mâne încă nu. Cine scie când".

Baronulŭ C. aruncà servitorului o privire despreţuitóre şi plecà. Dér nu-şĭ putea ajuta, de a nu simţi sgomotulŭ, cu care a închisŭ servitorulŭ uşa după elŭ, ca o insultă. Ce era acum de făcutŭ? Iĭ trebuia esplicare, esplicare cu totŭ preţulŭ! Intrà în prăvălia unui negustorŭ de hârtiă în strada Oxford şi scrise câte-va şire lui Mr.